Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26462
Copyright: Admont, Benediktinerstift

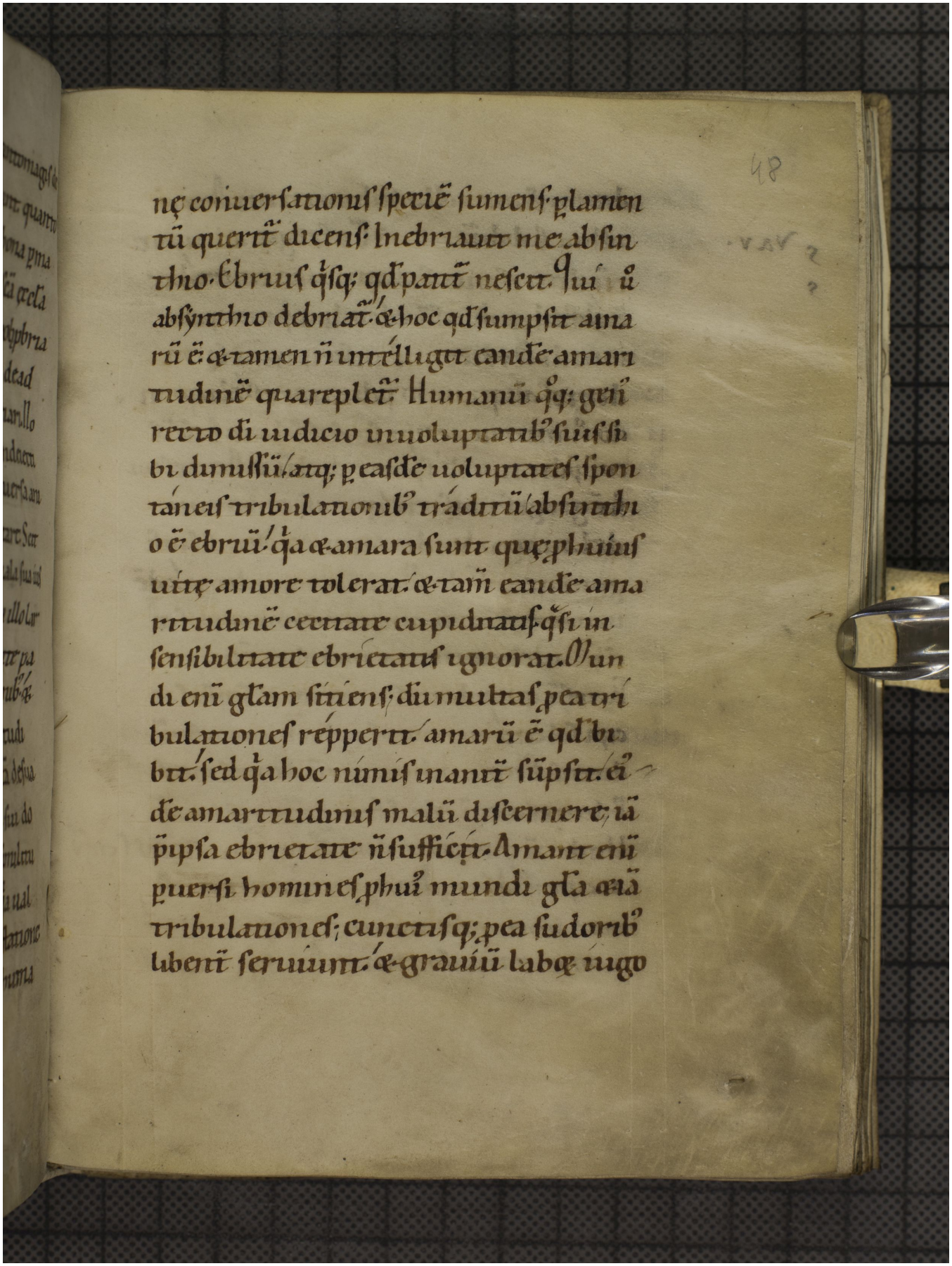

48

nec conuersationis speciem sumens: plamen
tum quertit dicens: Inebriauit me absin
thio. Ebrius qsq; qd patit nescit. Qui u
absynthio debriat. et hoc qd sumpsit ama
rum est. et tamen nn intelligit cande amari
tudinem quare plectit. Humanum qq; gen
rectio di iudicio in uoluptatib suis si
bi dumsum. atq; pe easde uoluptates spon
taneis tribulationib tradit. absynthi
o ebrium. qa et amara sunt que phuius
utile amore tolerat. et tam cande ama
ritudinem certare cupidinatis qsi in
sensibilitate ebrietatis ignorat. Vnde
di enim glam sitiens: diu multas pe tri
bulationes reppertit amarum est qd bi
bit. sed qa hoc nimis inanit sumpsit. ei
de amaritudinis malum discernere. ia
ipsa ebrietate insufficit. Amant enim
puersi homines phui mundi gla et ia
tribulationes: cunctisq; pe sudorib
libenter seruiunt. et grauium labe iugo